

Az ember nemcsak érték, üzlet is

Magukat kínálták a személyügyi szolgáltatók

Népszabadság • [Munkatársunktól](#) • 2006. november 21.

A valaha volt "személyzetis" szakmába is lehet elsőre beleszeretni: a Budapesti Gazdasági Főiskola egyik hallgatója azzal esett be délutáni szemináriumra, hogy eldöntötte, emberierőforrás-menedzsmentre szakosodik. A hirtelen elhatározás oka, hogy éppen akkor jött a Personal Hungary szakkiallításról. Persze lehet, az ifjú hölgyet a forma is elvarázsolta, a kiállítók ugyanis a csábítás legkülönbözőbb módjaival éltek. A jelek szerint divatok ebben is vannak: a reménybeli megrendelőket szépszámú csokoládé- szökökút csalogatta. A 65 kiállítót befogadó csarnokot - ahova a rendezők a múlt heti kétnapos eseményre legalább másfél ezer embert vártak - egy jobbfajta cukrászda illata lengte be.

Azt, hogy az ember munkaerőként üzlet is, persze tudjuk. Nemcsak az általa megtermelt profit miatt - alkalmazásával, motiválásával, képzésével, munkahelyi közérzetével, és ha arra kerül sor, elküldésével kiterjedt iparág foglalkozik. Ebben a szektorban nem kevés állami pénz is forog, célok sokaságára lehet támogatást szerezni: hátrányos helyzetű munkavállalók alkalmazásától az atipikus foglalkoztatásig, vagy a munkanélküliséggel fenyegetettek képzéséig.

Akár tájékozódni, akár csak ötleteket kapni ment oda az ember, nem kevés információt szedhetett össze. A fórumok programja lefedte az emberi- erőforrás-gazdálkodás egyre szélesülő spektrumát: a személyügyi informatikai megoldásoktól, az "adókímélő" ösztönzéseken keresztül a legkorszerűbb toborzási technikákig.

A "lektűrök" kedvelői is találhattak csemegét. Megismerkedhettek például az MQ-val, ami az intelligencia harmadik válfajaként - a szellemi IQ és az érzelmi EQ mellett - azt hivatott megmutatni, hogyan reagál valaki a nehézségekre, mennyire marad kezdeményező váratlan élethelyzetekben. S ha valaki rossz beidegződéseket hozna gyerekkorából, vagy tanult tehetetlenséggel reagálna a válsághelyzetekre, nincs veszve minden. Létezik mentalitásfejlesztő program is, amelyen elsajátítható a megfelelő viselkedés.

Egy ilyen rendezvényen nemcsak az a jó, hogy sok mindent hallani, hanem sokakkal lehet találkozni. Így, amikor a látogató "keresztülesik" az EQ fogalmának hazai elterjesztőjén, *Klein Sándor* egyetemi tanáron, úgy érzi, első kézből informálódhat az MQ jövőjéről. A professzor kicsit elcsodálkozik a fogalom hallatán, azután rezignáltan - de pozitív gondolkozást tanúsítva - megállapítja, minden hasznos, ami azzal foglalkozik, miként érezhetné magát jobban az ember a világban és a munkahelyén.

Itt mindenesetre mintha jól érezték volna magukat a látogatók. A meeting pont - ahol moderátorok segítségével lehetett véleményt és névjegyet cserélni - mindig zsúfolt volt. Olyan előadókat is hallhattak az angolul beszélők, mint *Karl Michael Pils*, akinek honoráriumma másfél órára - az Excellent Speaker Top 100 szerint - 3800 euró.

Igaz, a kiállítások az ünnepnapok részei, a kirázódás a napi felelősségből és mókuserékből. A hétköznapok rohanásában azután, amikor a főnök minket tesz felelőssé a romló eredményért, hiszen mi nem találunk jó embereket, miközben jutalmazni ő jutalmaz, a csoportos létszámleépítést viszont ránk löcsöli át, talán már nem is annyira vonzó ez a munka. A bevezetőben említett ifjú hölgy ezt is megtapasztalja majd, ha elhatározását nemcsak a pillanatnyi csokoládémámor szülte.